

P7_TA(2011)0136

Минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на международна закрила в държавите-членки (преработен текст) *I**

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 6 април 2011 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на международна закрила в държавите-членки (преработена) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(Обикновена законодателна процедура – преработка)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2009)0554),
- като взе предвид член 251, параграф 2 и член 63, параграф 1, точка 1, буква г) и точка 2, буква а) от Договора за създаване на Европейската общност, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0248/2009),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Последствия от влизането в сила на Договора от Лисабон за междуинституционалните механизми за вземане на решения, които са в ход“ (COM(2009)0665),
- като взе предвид член 294, параграф 3 и член 78, параграф 2 от Договора за функционирането на ЕС,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 28 април 2010¹,
- като взе предвид междуинституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурно използване на техниката за преработване на правните актове²,
- като взе предвид своята резолюция от 10 март 2009 г. относно бъдещето на Общата европейска система за предоставяне на убежище³,
- като взе предвид писмото, изпратено на 2 февруари 2010 г. от Комисията по правни въпроси до Комисията по граждansки свободи, правосъдие и вътрешни работи в съответствие с член 87, параграф 3 от Правилника за дейността,
- като взе предвид членове 87 и 55 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0085/2011),

¹ ОВ С 19, 19.1.2011 г., стр. 85.

² ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1.

³ ОВ С 87 Е, 1.4.2010, стр. 10.

- A. като има предвид, че съгласно становището на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията въпросното предложение не съдържа никакви изменения по същество освен тези, които са идентифицирани като такива в предложението, и че по отношение на кодификацията на непроменените разпоредби на предишните актове с въпросните изменения предложението се свежда до обикновена кодификация на съществуващите актове, без промяна по същество;
1. Приема на първо четене позицията, изложена по-долу, като взема под внимание препоръките на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
 2. Призовава Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в своето предложение или да го замени с друг текст;
 3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

P7_TC1-COD(2009)0165

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 6 април 2011 г. с оглед приемането на Директива 2011/.../ЕС / на Европейския парламент и на Съвета относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на международна закрила в държавите членки (Преработка)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁴,

в съответствие с обикновената законодателна процедура⁵

като имат предвид, че:

⁴ ОВ С 18, 19.1.2001г., стр. 85

⁵ Позиция на Европейския парламент от 6 април 2011 г.

- (1) Директива 2005/85/EO на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец трябва да бъде предмет на няколко съществени изменения⁶. С оглед постигане на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) Общата политика в областта на убежището, включително Общата европейска система за убежище, е част от целта на Европейския съюз за постепенно създаване на зона на свобода, сигурност и правосъдие, която е отворена за тези, които, принудени от обстоятелствата, търсят по законен път закрила в Съюза.
- (3) Европейският съвет по време на специалното си заседание в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. се договори да работи за установяването на Обща европейска система за убежище, която се основава на пълното и цялостно прилагане на Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г. („Женевската конвенция“), като по този начин се утвърждава принципът на невръщане, както и че никой няма да бъде върнат обратно, където има опасност от преследване.
- (4) Заключенията от Тампере уточняват, че една такава система следва да включва, в краткосрочна перспектива, общи норми за справедливи и обективни процедури за убежище в държавите-членки и в по-дългосрочна перспектива — норми на Общността по отношение на обща процедура за убежище в Европейската общност.
- (5) Директива 2005/85/EC представляваше една първа мярка в областта на процедурите за убежище.

⁶ ОВ L 326, 13.12.2005 г., стр. 13.

- (6) Първият етап на създаване на Обща европейска система за убежище е изпълнен. На своето заседание от 4 ноември 2004 г. Европейският съвет прие Програмата от Хага, която определя целите, които следва да бъдат изпълнени в областта на свободата, сигурността и правосъдието за периода 2005–2010 г. В този смисъл Програмата от Хага приканя Европейската комисия да завърши оценката на правните инструменти от първия етап и да представи на Съвета и на Европейския парламент инструментите и мерките от втория етап с цел приемането им преди 2010 г. В съответствие с Програмата от Хага, целта, която се преследва със създаването на Общата европейска система за убежище, е установяването на обща процедура за убежище и единен статут, който е валиден в целия Съюз.
- (7) В Европейския пакт за имиграция и убежище, приет на 16 октомври 2008 г., Европейският съвет отбеляза, че все още съществуват съществени различия между държавите-членки относно предоставянето на закрила и призова за нови инициативи, включително предложение за установяване на единна процедура за убежище, обхващаща общи гаранции, с които да се завърши създаването на Обща европейска система за убежище, предвидена в Програмата от Хага.
- (8) ***Необходимо е да се мобилизират средствата на Европейския бежански фонд и на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, *inter alia*, за предоставянето на адекватно подпомагане на усилията на държавите-членки, свързани с изпълнението на стандартите, определени във втората фаза на Общата европейска система за убежище, особено по отношение на онези държави-членки, които са изправени пред особен и непропорционален натиск върху своята система за убежище, по-конкретно поради своето географско или демографско положение. Също така е необходимо в държавите-членки, които получават несъразмерно голям брой молби за убежище в съотношение с тяхното население, да се мобилизира незабавно предоставяне на икономическа и административна техническа подкрепа от Европейския бежански фонд и Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, за да могат да спазят разпоредбите на настоящата директива. [Изменение 1]***

- (9) За да се гарантира цялостна и ефикасна оценка на нуждите на кандидатите за международна закрила по смисъла на Директива [....../EC] [относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, и относно съдържанието на предоставената закрила (Директива за признаването)], рамката на Съюза относно процедурите за предоставяне на международна закрила следва да се основава на идеята за единна процедура за убежище.
- (10) Основната цел на настоящата директива е по-нататъшното разработване на минимални норми за процедурите за предоставяне и отнемане на международна закрила в държавите-членки с оглед на създаването на обща процедура за убежище в Съюза.
- (11) Сближаването на нормите за процедурата за предоставяне и отнемане на международна закрила би следвало да допринесе за ограничаването на вторичното движение на кандидатите за международна закрила между държавите-членки в случаите, когато такова движение се дължи на различията в правната рамка при отделните държави-членки, и да създаде равностойни условия за прилагането на Директива [....../EC] [Директива за признаването] в държавите-членки .
- (12) В самата същност на минималните норми се корени правомощието на държавите-членки да въвеждат или запазят по-благоприятни разпоредби за лицата от трети страни или лицата без гражданство, които търсят международна закрила, основана на факта, че съответното лице се нуждае от международна закрила по смисъла на Директива [....../EC] [Директива за признаването] .
- (13) Настоящата директива спазва основните права и признати принципи, а именно тези от Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално настоящата директива се стреми да насърчава прилагането на **членове 1, 4, 18, 19, 21, 24 и 47** от Хартата и следва да се прилага по съответния начин. **[Изменение 2]**

- (14) Относно отношението на лицата, които попадат в приложното поле на настоящата директива, държавите-членки имат задълженията, които произтичат от актовете на международното право, по които те са страни.
- (15) *Държавите-членки са задължени да спазват напълно принципа за невръщане и правото на убежище, което включва достъп до процедура по предоставяне на убежище за всяко лице, което желае да поиска убежище и е на тяхна територия, включително онези, които са под действителен контрол на орган на Съюза или орган на някоя от държавите-членки.* [Изменение 3]
- (16) Важно е по отношение на молбите за международна закрила решенията да се вземат на основа на факти, на първа инстанция, от органи, чийто персонал притежава необходимите познания *и* е преминал необходимото обучение по въпросите, свързани с правото на убежище и бежанците. [Изменение 4]
- (17) В интерес едновременно и на държавите-членки, и на търсещите международна закрила е молбите за международна закрила да получават възможно най-бързо решение, без това да засяга точността и пълнотата на тяхното разглеждане .
- (18) Понятието обществен ред може *inter alia* да покрива присъда за тежко престъпление.

- (19) В интерес на правилното определяне на лицата, които се нуждаят от закрила като бежанци, по смисъла на член 1 от Женевската конвенция или като лица, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, всеки кандидат следва да има ефективен достъп до процедурите, възможност да сътрудничи и да влезе във връзка по подходящия начин с компетентните органи, за да представи съответните факти по своя случай, както и да разполага с *ефективни* процедурни гаранции за разглеждане на молбата му на всички етапи на процедурата. Междувременно процедурата по разглеждане на молбата му за международна закрила следва да осигури по принцип на кандидата поне правото да остане *до окончателно решение на решаващия орган и, в случай на отрицателно решение, времето, необходимо за ефективна защита пред съд, и за срока, разрешен от компетентния съд*, да има достъп до преводачески услуги, за да изложи аргументите си, ако бъде разпитан от органите, да може да влезе във връзка с представител на Върховния комисар за бежанците на Организацията на обединените нации (ВКБООН) и с организации, които предоставят съвети или консултации на кандидати за международна закрила, да има право на точно съобщаване за решението и фактическите и правните мотиви към решението, да има право на правен или друг съветник, както и право да бъде информиран за правното си положение в решителните етапи на процедурата на език, *който той разбира, или* за който има разумно основание да се счита, че той разбира, както и, в случай на отрицателно решение, да има право на ефективна защита пред съд. [Изменение 5]
- (20) С цел осигуряване на ефективен достъп до процедурата за разглеждане служителите, които първи влизат в контакт с лица, търсещи международна закрила, и в частност служителите, които осъществяват наблюдение на сухопътните или морските граници или извършват гранични проверки, следва да получат инструкции и необходимото обучение за разпознаване, *регистриране и предаване на компетентния решаващ орган* на молби за международна закрила. Те следва да бъдат в състояние да предоставят цялата необходима информация относно това къде и как може да се подаде молба за международна закрила на гражданите на трета страна или лица без гражданство, които се намират на територията, включително на границата, в териториалните води или в транзитните зони на държавите-членки, и които желаят да поискат международна закрила. Когато тези лица се намират в териториалните води на държава-членка, те следва да бъдат свалени на сушата, а техните молби – разгледани в съответствие с настоящата директива. [Изменение 6]

- (21) Освен това следва да бъдат предвидени специални процедурни гаранции за кандидати в уязвимо състояние, като непълнолетни, непридружавани непълнолетни, ***бременни жени***, лица, които са били подлагани на мъчение, изнасилване или други сериозни насилиствени действия, ***като насилие въз основа на пола и увреждащи традиционни практики***, или лица с увреждания, с цел създаване на условията, необходими за техния ефективен достъп до процедурите и за представяне на елементите, необходими за обосноваване на молбата за международна закрила. [Изменение 7]
- (22) Националните мерки във връзка с откриването и документирането на симптоми и следи от мъчение или друго сериозно физическо или психическо насилие, включително и сексуално насилие, в рамките на процедурите, обхванати от настоящата директива, следва да се основават *inter alia* на Наръчника за ефективно разследване и документиране на мъчение и други форми на жестоко, нечовешко или унизилено третиране или наказание (Истанбулски протокол).
- (23) С цел осигуряване на реална равнопоставеност на кандидатите от мъжки и женски пол процедурите за разглеждане следва да отчитат въпросите, свързани с пола. По-конкретно личните интервюта следва да бъдат организирани по начин, който предоставя възможност както на кандидатите от женски пол, така и на кандидатите от мъжки пол да говорят за своя опит в миналото в случаи, свързани с преследване, основано на пола, ***с интервюиращ служител от същия пол, ако такова е тяхното желание, преминал обучение конкретно за интервюиране по въпросите, свързани с преследване, основано на пола.*** Сложността на твърденията, свързани с пола, следва да бъде отчетена в рамките на процедурите въз основа на понятията за сигурна трета страна, сигурна страна на произход или последващи молби. [Изменение 8]
- (24) „Висшите интереси на детето“ следва да имат първостепенно значение за държавите-членки при прилагането на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г.
- (25) Процедурите за разглеждане на нуждата от международна закрила следва да бъдат организирани по начин, който дава възможност на ***решаващите*** органи за щателно разглеждане на молбите за международна закрила. [Изменение 9]

- (26) Когато един кандидат подаде последваща молба, без да представи нови доказателства или нови основания, би било ненужно да се задължават държавите-членки да стартират нова процедура по пълно разглеждане на молбата. В подобни случаи би следвало държавите-членки да бъдат в състояние да отхвърлят молбата като недопустима в съответствие с принципа за присъдено нещо.
- (27) Голям брой молби за международна закрила се подават на границата или в транзитни зони на държавата-членка, преди да е взето решение за влизането на кандидата. Държавите-членки следва да могат да предвидят процедури за допустимост и/или процедури за разглеждане по същество, които дават възможност за вземане на решение на място по молби, подадени на границата или в транзитни зони .
- (28) Основно съображение при преценката на основателността на молба за международна закрила е сигурността на кандидата в страната му на произход. Когато една трета страна може да бъде счетена за сигурна страна на произход, то държавите-членки следва да могат да я определят като такава и да предположат, че съответният кандидат е на сигурно място там, освен ако последният представи доказателства в полза на противното.
- (29) Предвид достигнатата степен на хармонизация по отношение на условията, на които трябва да отговарят гражданите на трета страна и лицата без гражданство, за да имат основание да търсят статут на бежанец, е необходимо да се изготвят общи критерии за определяне на трети страни като сигурни страни на произход.
- (30) Фактът, че определена трета страна е посочена като сигурна страна на произход за целите на настоящата директива, не би следвало да представлява абсолютна гаранция за сигурността на гражданите на тази страна. По своето естество оценката по въпроса за това определение може да отчита само общата ситуация в страната в граждански, правен и политически аспект, както и въпроса за наличието на информация за това, дали лицата, които извършват преследване или мъчение или проявяват нехуманно или унизително отношение и причиняващи такива страдания, действително биват санкционирани, когато бъдат посочени за отговорни за тези си действия в тази страна. За тази цел е важно, когато един кандидат изтъкне основателни мотиви, които убеждават, че съответната страна не е сигурна в частност, определението на тази страна като сигурна страна да не се счита повече като решаващо по отношение на него.

- (31) Държавите-членки разглеждат всички молби по същество, т.е. извършват преценка дали съответният кандидат отговаря на условията за международна закрила в съответствие с Директива [.../../ЕС] [Директива за признаването], освен ако настоящата директива разпорежда противното, а именно в случаите, когато може *да се гарантира*, че другата страна ще пристъпи към разглеждането или ще даде *ефективна* закрила. По-конкретно, държавите-членки не са длъжни да разглеждат по същество молба за международна закрила в случаите, когато първата държава на убежище е предоставила на кандидата статут на бежанец или друга *достъпна и ефективна* защита и кандидатът е повторно приет в тази страна. *Държавите-членки следва да процедират по този начин единствено в случаите, когато кандидат е в безопасност в съответната трета страна.* [Изменение 10]
- (32) Държавите-членки нямат задължение също така да разглеждат по същество молба за международна закрила, когато с основание могат да очакват кандидатът, поради достатъчна връзка с трета страна, според определението на националното право, да иска да получи закрила в тази трета страна и съществуват основания да се очаква, че кандидатът ще бъде приет или повторно приет в тази страна. Държавите-членки следва да процедират по този начин единствено в случаите, когато този кандидат би бил на сигурно място в съответната трета страна. С цел да се избегнат вторично движения на кандидата, е необходимо да се установят общи принципи за приемането и определянето от страна на държавите-членки на трети страни като сигурни страни.

■ [Изменение 11]

- (33) По отношение на отнемането на статута на бежанец или на лице под субсидиарна закрила държавите-членки следва да се убедят, че лицата, които се ползват от международна закрила, са надлежно уведомени за евентуалното преразглеждане на техния статут и имат възможност да изложат своя възглед, преди органите да вземат обосновано решение за отнемането на статута, който им е предоставен.
- (34) Съгласно основен принцип в правото на Съюза, решенията по молба за международна закрила и отнемане на статут на бежанец или на лице под субсидиарна закрила следва да могат ефективно да бъдат обжалвани пред съответния съд.

- (35) В съответствие с член 72 от Договора за функционирането на Европейския съюз настоящата директива не засяга упражняването на отговорностите на държавите-членки относно поддържането на обществения ред и опазването на вътрешната сигурност.
- (36) Настоящата директива не се прилага относно процедурите между държавите-членки, които са уредени с Регламент (ЕС) № [...] [за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна или лице без гражданство (Регламент от Дъблин)].
- (37) Кандидатите, по отношение на които се прилага Регламент (ЕС) № [...] [Регламент от Дъблин], следва да имат достъп до основните принципи и гаранции, предвидени в настоящата директива, както и до специалните гаранции, предвидени в същия регламент .
- (38) Прилагането на настоящата разпоредба следва да се оценява периодично.
- (39) Предвид факта, че целта на настоящата директива, а именно изготвянето на минимални норми относно процедурата за предоставяне и отнемане на международна закрила в държавите-членки, не би могла да се изпълни в задоволителна степен от държавите-членки и в тази връзка, поради мащаба или последствията от предприетото действие, би могла да се изпълни по-добре на равнище на Съюза, Съюзът може да предприеме мерки в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, които са уредени в член 5 от Договора за Европейския Съюз. Съгласно принципа за пропорционалност, установен в посочения член, настоящата директива не надвишава това, което е необходимо за постигането на тази цел.
- (40) Съгласно членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящата директива, не е обвързана от нея и не я прилага.

- (41) Задължението за транспортиране на настоящата директива в националното право трябва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с Директива 2005/85/ЕО. Задължението за транспортиране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от Директива 2005/85/ЕО.
- (42) Настоящата директива следва да не засяга задълженията на държавите-членки по отношение на срока за транспортиране в националното право на директивата, посочен в приложение II, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1
Цел

Целта на настоящата директива е да се определят минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на международна закрила в държавите-членки по силата на Директива [.../.../ЕС] [Директива за признаването].

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива:

- а) „Женевска конвенция“ означава Конвенцията за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г.;
- б) „молба“ или „молба за международна закрила“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива [..../.../ЕС] [Директива за признаването], за която се кандидатства отделно;
- в) „кандидат“ или „кандидат за международна закрила“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подал/о молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение;
- г) „кандидат със специфични нужди“ означава кандидат, който поради възраст, пол, *сексуална ориентация, полова идентичност*, увреждане, *физическа или психична болест* или последици от мъчения, изнасилване или други тежки форми на психологично, физическо или сексуално насилие се нуждае от специални гаранции, за да може да се ползва от правата и да изпълнява задълженията в съответствие с настоящата директива; **[Изменение 13]**
- д) „окончателно решение“ е всяко решение, с което се постановява, че гражданинът на трета страна или лицето без гражданство получава статут на бежанец или статут на лице под субсидиарна закрила по силата на Директива [..../.../ЕС] [Директива за признаването], и то не е последвано от обжалване в рамките на глава V от настоящата директива, независимо дали това обжалване има или няма като следствие разрешаването на кандидата да остане на територията на съответната държава-членка в очакване на решение;

- е) „решаващ орган“ означава всеки квазисъдебен или административен орган в държава-членка, който е компетентен за разглеждането на молбите за международна закрила и който е компетентен да вземе решение като първа инстанция по такива случаи, при условията на приложение I;
- ж) „бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива [....../EC] [Директива за признаването];
- з) „лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква е) от Директива [....../EC] [Директива за признаването];
- и) „международнда закрила“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за бежанец или за лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила;
- й) „статут на бежанец“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за бежанец;
- к) „статут на лице под субсидиарна закрила“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила;
- л) „непълнолетен“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство под осемнадесетгодишна възраст;
- м) „непридружен непълнолетен“ означава непълнолетен по смисъла на член 2, параграф 1 от Директива [....../EC] [Директива за признаването];
- н) „представител“ означава лице, посочено от компетентните органи да действа като законен настойник, за да помага и представлява непридружен непълнолетен с цел гарантиране на висшите интереси на детето и при необходимост упражняване на правата на непълнолетния в негов интерес;

- o) „отнемане на международна закрила“ означава решението, с което компетентният орган отнема статут на бежанец или статут на лице под субсидиарна закрила на лице, отказва неговото подновяване или го прекратява в съответствие с Директива [....//EC] [Директива за признаването] ;
- п) „оставане в държава-членка“ означава факта на оставане на територията, включително на границата или в транзитна зона на държавата-членка, в която е подадена или се разглежда неговата молба за международна закрила .
- p) „*нови факти и обстоятелства*“ означава *факти, подкрепящи молбата по същество, които могат да допринесат за преразглеждането на предишно решение.* [Изменение 15]

Член 3
Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за всяка молба за международна закрила, която е подадена на територията на държави-членки, включително на граница, в терitorиални води или в транзитна зона, както и по отношение на отнемането на международна закрила .
2. Настоящата директива не се прилага за молби за дипломатическо или териториално убежище, които са подадени в представителства на държавите-членки.
3. Държавите-членки могат да решат да прилагат настоящата директива при процедурите за разглеждане на всички видове международна закрила, които попадат извън обхвата на Директива [....//EC] [Директива за признаването].

Член 4
Компетентни органи

1. Държавите-членки определят по всички процедури решаващ орган, който да отговаря за извършването на съответното разглеждане на молбите, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива. Държавите-членки следят за това този орган да разполага с достатъчен брой компетентни и специализирани служители за изпълнението на своите задачи в определените срокове. За тази цел държавите-членки предвиждат първоначални и последващи програми за обучение на служителите, които разглеждат молби и взимат решения във връзка с международна закрила.
2. Обучението, посочено в параграф 1, включва по-специално:
 - a) процедурни и материалноправни норми за международна закрила и права на човека, залегнали в съответните международни инструменти и инструментите на Съюза, включително принципите за невръщане и за недискриминация;
 - b) **кандидати със специфични нужди, както са определени в член 2, буква г;**
[Изменение 16]
 - c) разбиране на въпросите, свързани с пол, **сексуална ориентация**, травми и възраст **с особено внимание към непридружаваните непълнолетни;**
[Изменение 17]
 - d) използване на информация, свързана със страна на произход;
 - e) техники за водене на интервю, включително междукультурно общуване;
 - f) установяване и документиране на следи и симптоми на мъчения;
 - g) оценка на доказателствата, включително принципа, че в случай на съществуващо съмнение, фактите се тълкуват в полза на кандидата;
3. Държавите-членки обаче могат да предвидят друг орган да бъде компетентен за обработването на случаи съгласно Регламент (ЕС) № .../.... [Регламента от Дъблин].

4. Когато е определен орган в съответствие с параграф 3, държавите-членки гарантират, че служителите на този орган притежават съответните познания и са преминали необходимото обучение, което им позволява да изпълняват задълженията си по прилагане на настоящата директива. [Изменение 18]

5. Молбите за международна закрила, които са подадени в една държава-членка до органите на друга държава-членка, които извършват граничен или имиграционен контрол в първата държава-членка, се разглеждат от държавата-членка, на територията на която е подадена молбата.

Член 5
По-благоприятни разпоредби

Държавите-членки могат да предвидят или да запазят по-благоприятни норми по отношение на процедурите за предоставяне и отнемане на международна закрила, стига тези норми да бъдат съвместими с настоящата директива.

ГЛАВА II
ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ И ГАРАНЦИИ

Член 6
Достъп до процедурата

1. Държавите-членки определят компетентни органи, които отговарят за получаването и регистрирането на молби за международна закрила. Без да се нарушават разпоредбите на параграфи 5, 6, 7 и 8, държавите-членки могат да изискват молбите за международна закрила да бъдат подавани лично и/или на определено място.

2. Държавите-членки следят за това лице, което желае да подаде молба за международна закрила, да разполага с действителна възможност да внесе молба пред компетентния орган възможно най-скоро. *Когато кандидатите не могат да внесат своята молба лично, държавите-членки гарантират възможността законен представител да внесе молбата от тяхно име.* [Изменение 19]

3. Държавите-членки гарантират, че всяко пълнолетно правоспособно лице има право да подаде молба за международна закрила от свое име.

4. Държавите-членки могат да предвидят, че кандидатът може да подаде молба от името на лицата на негова издръжка. В този случай държавите-членки гарантират пълнолетните лица на издръжка на кандидата да са дали съгласието си молбата да бъде подадена от тяхно име; при липса на такова съгласие тези лица имат възможност да подадат молба от свое име.

Съгласието се изиска в момента, в който се подава молбата, или най-късно в момента на личното интервю с пълнолетното лице, което е на издръжка. Преди да се поисква съгласието, всеки възрастен сред тези лица се информира насаме за съответните процедурни последици и за неговото право да подаде отделна молба за международна закрила.

5. Държавите-членки гарантират, че всеки непълнолетен има право да подаде молба за международна закрила или от свое име – *ако съгласно националното право се счита за процесуално дееспособен*, или чрез *своя законен представител или негов упълномощен представител*. *Във всички останали случаи се прилага параграф 6.* [Изменение 20]

6. Държавите-членки гарантират, че съответните органи, посочени в член 10 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни⁷ имат право да внасят молба за международна закрила от името на непридружен непълнолетен, ако въз основа на самостоятелна преценка на личната му ситуация, тези органи са на мнение, че непълнолетният може да се нуждае от закрила съгласно Директива [..../../EC] [Директива за признаването].

7. Държавите-членки могат да определят в национално си законодателство:
- случайте, в които непълнолетен може да подаде молба от свое име;
 - случайте, при които молбата на непридружен непълнолетен следва да бъде подадена от представител в съответствие с член 21, параграф 1, буква а);

■ [Изменение 21]

⁷ ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98.

8. Държавите-членки гарантират, че граничната охрана, полицейските и имиграционните органи, както и персоналът на места за задържане разполагат с инструкции и са преминали необходимото обучение за *разпознаване, регистриране и предаване* на молби за международна закрила. Ако тези органи са посочени като компетентни органи по параграф 1, инструкциите съдържат задължение за регистрация на молбата. В противен случай инструкциите изискват предаването на молбата на органа, компетентен за нейната регистрация, заедно с цялата съответна информация. [Изменение 22]

Държавите-членки гарантират, че всеки друг орган, към който е възможно да се обърне лице, което желае да подаде молба за международна закрила, е в състояние да му посочи как и къде може да подаде такава молба и/или да изиска от този орган препращането на молбата му към компетентния орган.

9. Компетентните органи регистрират молба за международна закрила в рамките на 72 часа от момента, в който лицето е заявило своето желание да подаде молба за международна закрила в съответствие с параграф 8, първа алинея.

Член 7

Информация и съвети на граничните контролно-пропускателни пунктове и местата за задържане

1. Държавите-членки гарантират предоставянето на информация относно процедурите, които се следват за подаване на молба за международна закрила:

- a) на граничните контролно-пропускателни пунктове, включително транзитните зони, на външните граници; и
- б) в местата за задържане.

2. Държавите-членки предвиждат осигуряване на устен превод, с цел да се обезпечи общуването между лицата, които желаят да подадат молба за международна закрила, и граничната охрана или персонала на местата за задържане.

3. Държавите-членки гарантират, че организации, които предоставят ***правно съдействие и/или представителство*** на кандидати за международна закрила, имат ***бърз*** достъп до граничните контролно-пропускателни пунктове, включително транзитните зони, и местата за задържане **[Изменение 23]**

Държавите-членки могат да предвидят правила, които уреждат присъствието на такива организации в пространствата, посочени в настоящия член, ***доколкото те не ограничават достъпа на кандидатите до съвети и консултации.*** [Изменение 24]

Член 8

Право за оставане в държавата-членка до разглеждането на молбата

1. Кандидатите могат да останат в държавата-членка единствено за целите на процедурата, докато решаващият орган се произнесе ***окончателно, включително в случаите, в които кандидат обжалва, и за срок, разрешен от компетентния съд.*** Това право за оставане в държавата-членка не представлява право на пребиваване. [Изменение 25]

2. Държавите-членки могат да предвидят изключение от това правило единствено ако лице подаде последваща молба, както е описано в член 34, параграф 7 или ако те предадат или екстрадират дадено лице било към друга държава-членка поради задължения, произтичащи от Рамковото решение на Съвета 2002/584/ПВР от 13 юни 2002 относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки или по други причини, било към трета страна, с изключение на страната на произход на въпросния кандидат, било към международни наказателни съдилища.

3. Държава-членка може да екстрадира кандидат към трета страна в съответствие с параграф 2 **[** ако решението за екстрадиране няма да доведе до пряко или непряко връщане, нарушащо международните задължения на държавата-членка ***или изложи кандидата на нехуманно и унизително отношение при пристигането в третата страна.*** [Изменение 26]

Член 9
Изисквания за разглеждане на молбите

1. Държавите-членки гарантират, че молбите за международна закрила не са отхвърлени или изключени от разглеждане по причина единствено, че молбата не е подадена в най-кратките възможни срокове.
2. Молбите за международна закрила се разглеждат най-напред с цел да се установи дали кандидатите отговарят на условията за бежанци. Ако случаят не е такъв, молбите се разглеждат с цел да се установи дали кандидатите отговарят на условията за субсидиарна закрила.
3. Държавите-членки гарантират решението по молбите за международна закрила да се вземат от решаващия орган след извършване на подходящо разглеждане. За тази цел държавите-членки гарантират, че:
 - a) молбите са разгледани и решението са взети индивидуално, обективно и безпристрастно;
 - b) е набавена точна и актуализирана информация от различни източници, като например Върховния комисариат за бежанците на Организацията на обединените нации (ВКБООН), Европейската служба за подкрепа в областта на убежището *и международни организации в областта на правата на човека*, по отношение на общата обстановка в страната на произход на кандидата, и при необходимост — в страните, през които кандидатът преминава транзитно, и че такава информация е предоставена на служителите, които разглеждат молбите и вземат решение по тях, както и, доколкото решаващият орган отчита тази информация при вземане на решение, на кандидата и неговия правен съветник; [Изменение 27]
 - v) служителите, които разглеждат молбите и вземат решение по тях, са запознати със съответните приложими норми в областта на правото за предоставяне на убежище и бежанското право, *както и на правото в областта на правата на човека и са завършили програмите за първоначално и последващо обучение, посочени в член 4, параграф 1*; [Изменение 28]

- г) служителите, които разглеждат молбите и вземат решение по тях, са инструктирани и имат възможност, когато това е необходимо, да потърсят съвет от експерти по определени въпроси, като въпроси, свързани с медицински, културни аспекти, с децата, пола, *религията* или *сексуалната ориентация*. [Изменение 29]
- д) *кандидатът и неговият правен съветник имат достъп до информацията, предоставена от експертите, посочени в буква г).* [Изменение 30]
4. Органите по глава V получават достъп чрез решаващия орган, чрез кандидата или по-друг начин, до информацията, посочени в параграф 3, буква б), която е необходима за осъществяването на техните задачи.
5. Държавите-членки предвиждат правила относно превода на документите, които имат отношение към разглеждането на молбата.

Член 10
Изисквания към решенията на решаващия орган

1. Държавите-членки гарантират, че решенията по молбите за международна закрила се постановяват в писмена форма.
2. Държавите-членки гарантират при отхвърляне *или удовлетворяване* на молба по отношение на статут на бежанец и/или на лице под субсидиарна закрила решението да е фактически и правно **ясно** мотивирано и в писмена форма да е посочен начинът за обжалване на отрицателно решение в *момента на издаване на решението, като то се подписва при получаване от получателя*. [Изменение 31]
- [Изменение 32]
3. За целите на член 6, параграф 4 и когато молбата се основава на същите основания, държавите-членки могат да приемат едно-единствено решение по отношение на всички лица на издръжка.
4. Параграф 3 не се прилага в случаите, в които разкриването на особените обстоятелства на дадено лице пред членове на неговото семейство може да застраши интересите на това лице, включително в случаите на преследване, основано на пола, *сексуалната ориентация, половата идентичност* и/или възрастта. В такива случаи се издава отделно решение за въпросното лице. [Изменение 33]

Член 11
Гаранции за кандидатите за международна закрила

1. По отношение на процедурите по глава III държавите-членки гарантират, че всички кандидати за международна закрила се ползват от следните гаранции:

- a) те трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага, относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите, на език, *който те разбираат или* за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да представят документите, които са посочени в член 4 от Директива [....../EC] [Директива за признаването]. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от настоящата директива, както и за да могат да изпълнят задълженията по член 12; **[Изменение 34]**
- б) трябва да им бъдат осигурени, когато е необходимо, услугите на преводач за представяне на техния случай пред компетентните органи. Държавите-членки считат, че е необходимо предоставянето на преводачески услуги поне когато решаващият орган покани кандидата на интервю, както е посочено в членове 13, 14, 15, 16 и 31 и когато не може да се осигури адекватен контакт при отсъствие на тези услуги. В такъв случай, както и в другите случаи, при които компетентните органи желаят да изслушат кандидата, тези услуги се заплащат с държавни средства;
- в) не може да им бъде отказана възможността да се свържат с ВКБООН или с други организации, които предоставят юридически съвети или консултации за кандидати заубежище в съответствие с националното законодателство на тази държава-членка;
- г) в писмена форма се съобщава, в приемлив срок, решението на решаващия орган по молбата за международна закрила. Ако кандидатът се представлява от правен съветник или друг съветник, който представлява кандидата по закон, държавите-членки могат да изберат да съобщят решението на него вместо на кандидата за международна закрила;

д) в случай че не се ползват от помощта или представителството на правен или друг съветник , те следва да бъдат информирани за резултата от решението, взето от решаващия орган, на език, *който те разбираат или* за който има разумно основание да се счита, че разбират. В предоставената информация се посочват възможностите за обжалване на отрицателното решение, в съответствие с разпоредбите на член 10, параграф 2. [Изменение 35]

2. По отношение на процедурите по глава V държавите-членки гарантират, че всички кандидати се ползват с гаранции, които са равностойни на тези по параграф 1, букви б), в) и г) от настоящия член.

Член 12

Задължения на кандидата за международна закрила

1. *От кандидатите за международна закрила се изиска, доколкото им позволяват физическите и психическите възможности, да сътрудничат за изясняване на положението и да разкриват своята самоличност, националност и други елементи, посочени в член 4, параграф 2 от Директива [....../ЕС] [Директива за признаването] на компетентните органи. Ако те не притежават валиден паспорт или документ, заместващ паспорта, от кандидатите се изиска да сътрудничат за придобиване на документ за самоличност. Ако на кандидата се разреши да остане в държавата-членка по време на разглеждане на молбата му за международна закрила, той не е задължен да осъществи контакт с органите на неговата страна на произход, в случай че има основание за опасение от преследване от страна на тази държава.* Държавите-членки могат да наложат на кандидата други задължения да сътрудничи с компетентните органи, доколкото тези задължения са необходими за разглеждането на молбата. [Изменение 36]

2. По-конкретно, държавите-членки могат да предвидят, че:

- а) от кандидатите се изиска да докладват на компетентния орган или да се представят лично, незабавно или в определен момент;
- б) кандидатите трябва да предоставят документите, с които разполагат и които имат значение при разглеждането на молбата, като например своите паспорти;

- в) от кандидатите се изисква да уведомяват компетентните органи за своето настоящо място на пребиваване или адрес, както и за настъпили промени в него . Държавите-членки могат да предвидят, че кандидатът трябва да получава съобщения на мястото на последното си местопребиваване или на последния адрес, който съответно е посочил;
- г) компетентните органи имат право да претърсят кандидата, както и вещите, които носи със себе си, при условие че претърсването се извършва от лице от същия пол, *което се съобразява с възрастта и културата на кандидата и напълно спазва принципа на човешко достойнство и физическа и психическа неприкосновеност*; [Изменение 37]
- д) компетентните органи могат да фотографират кандидата; и
- е) компетентните органи имат право да правят запис на устно направени от кандидата изявления, при условие че той е информиран предварително за това.

Член 13 Лично интервю

1. Преди да се произнесе решаващият орган, на кандидата се предоставя възможност за провеждане на лично интервю *на език, който той разбира*, относно неговата молба за международна закрила с лице, което има правомощия, по силата на националното право, за провеждането на подобно интервю. Интервюта по *допустимостта на молба за международна закрила или по нейното същество* се провеждат винаги от персонала на решаващия орган. [Изменение 38]

Когато едно лице е подало молба за международна закрила от името на лица на негова издръжка, на всеки възрастен, който е свързан с кандидата, следва да бъде предоставена възможност да изрази своето мнение насаме, както и да бъде интервиран по своята молба.

Държавите-членки определят в своето национално законодателство в кои случаи непълнолетно лице има право на лично интервю, *като надлежно отчитат висия интерес на детето и неговите специфични нужди*. [Изменение 39]

2. Личното интервю по съществото на молбата може да не се проведе, когато:
 - a) решаващият орган е в състояние да вземе положително решение по отношение на статута на бежанец на основание на наличните доказателства; или
 - b) *решаващият орган* е на мнение, че кандидатът не е в състояние или не може да бъде разпитван поради трайно независещи от неговата воля обстоятелства. В случай на съмнение *решаващият орган* се консултира с медицински експерт, за да установи дали състоянието е временно или постоянно. [Изменение 40]

Когато *решаващият орган* не предоставя възможност за провеждане на лично интервю на кандидата в съответствие с буквa б) или, по целесъобразност, на лице на негова издръжка, *решаващият орган* позволява на кандидата или на лицето на негова издръжка да *промени датата на личното интервю и да* предостави допълнителна информация. [Изменение 41]

■ [Изменение 42]

3. Липсата на лично интервю в съответствие с параграф 2, буквa б) не влияе неблагоприятно върху решението на решаващия орган.
4. Независимо от член 25, параграф 1, когато се произнасят по молбата за международна закрила, държавите-членки могат да вземат предвид и факта, че кандидатът не е присъствал на личното интервю, освен когато той има основателни причини за своето отсъствие.

Член 14
Изисквания за лично интервю

1. Обикновено личното интервю се провежда без присъствието на членовете на семейството, освен в случаите, когато решаващият орган счете, че присъствието на други членове на семейството е необходимо за пристъпване към правилното разглеждане на молбата.
2. Личното интервю се провежда при условия, които гарантират съответстваща поверителност.
3. Държавите-членки вземат необходимите мерки за това личното интервю да се проведе при условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба. За целта държавите-членки:
 - a) гарантират, че лицето, което провежда интервюто, е *квалифицирано, обучено и* компетентно да отчете личните и общите обстоятелства във връзка с молбата, включително културния произход, пола, *сексуалната ориентация, половата идентичност* или уязвимостта на кандидата; [Изменение 43]
 - б) когато това е възможно, уреждат интервюто на кандидата да бъде проведено от лице от същия пол, ако въпросният кандидат е поискал това;
 - в) избират компетентен преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто, *и е обвързан със спазване на кодекс за поведение, определящ правата и задълженията на преводача*. Не е необходимо общуването да е на предпочтения от кандидата език, при условие че има език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това; [Изменение 44]

- г) гарантират, че лицето, което провежда интервю по същността на молба за международна закрила, не носи униформа;
 - д) гарантират, че интервюта с непълнолетни се провеждат по начин, подходящ за деца, *и от лице с необходимите познания относно специфичните потребности и права на непълнолетните.* [Изменение 45]
4. Държавите-членки могат да предвидят правила, които уреждат присъствието на трети лица на личното интервю.

Член 15

Съдържание на личното интервю

При провеждане на лично интервю по същността на молба за международна закрила решаващият орган гарантира, че кандидатът разполага с подходяща възможност да представи елементи, необходими за обосноваване на своята молба за международна закрила в съответствие с член 4, параграфи 1 и 2 от Директива [....../EC] [Директива за признаването]. За тази цел държавите-членки гарантират, че:

- а) въпросите, поставени на кандидата, са от значение за оценката на това дали той се нуждае от международна закрила в съответствие с Директива [....../EC] [Директива за признаването];
- б) кандидатът има подходяща възможност да даде обяснения, свързани с елементите, необходими за обосноваване на молбата, които е възможно да липсват, и/или несъответствия или противоречия в неговите твърдения.

Член 16
Запис и доклад от лично интервю

1. Държавите-членки гарантират, че се прави запис на всяко лично интервю.
2. Държавите-членки изискват одобрението на кандидата за съдържанието на записа в края на личното интервю. За тази цел държавите-членки гарантират, че кандидатът има възможност да прави коментар и/или да предостави разяснения по отношение на грешки в превода или недоразумения, отразени в записа.
3. Когато кандидатът откаже да одобри съдържанието на записа, основанията за този отказ се отбелязват в досието на кандидата.

Отказът на кандидата да одобри съдържанието на записа не възпрепятства решаващия орган да вземе решение по неговата молба.

4. Без да се засягат разпоредбите на параграфи 1 и 2, държавите-членки могат да гарантират, че ще се съставя писмен доклад за личното интервю, в който се съдържа поне основната информация относно молбата, така както е подадена от кандидата. В тези случаи държавите-членки гарантират, че записът от личното интервю е приложен към доклада.
5. Държавите-членки гарантират, че кандидатите имат навременен достъп до записа и когато това е приложимо – до доклада от личното им интервю, преди решаващият орган да вземе решение.

Член 17
Съдебномедицински доклади

1. Държавите-членки дават възможност на кандидатите, при поискване, да преминат медицински преглед в подкрепа на твърдения, свързани с минало преследване или тежки посегателства. За тази цел държавите-членки предоставят на кандидатите разумен период от време, в който да представят на решаващия орган медицинско удостоверение.
2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, в случаи, в които има разумни основания да се смята, че кандидатът страда от пост-травматичен стрес, решаващият орган гарантира извършването на медицински преглед, при условие че получи съгласието на кандидата.
3. Държавите-членки приемат необходимите стъпки, за да гарантират достъпа до безпристрастна и квалифицирана медицинска помощ за целите на извършване на медицински преглед, посочен в параграф 2, *и при непълнолетни кандидати се избира най-малко инвазивния медицински преглед.* [Изменение 46]
4. Държавите-членки приемат по-нататъшни правила и стъпки за установяването и документирането на симптоми на мъчение и други форми на физическо, сексуално или психологическо насилие от значение за прилагането на този член.
5. Държавите-членки гарантират, че лицата, които интервюират кандидати в съответствие с тази директива, преминават обучение във връзка с установяването на симптоми на мъчение.
6. Решаващият орган оценява резултатите от медицинските прегледи, посочени в параграфи 1 и 2, заедно с другите елементи на молбата. Тези резултати следва да се отчитат по-специално при установяване на това дали твърденията на кандидата са правдоподобни и достатъчни.

Член 18

Право на *съвет относно процедурни и правни аспекти*, правна помощ и представителство [Изменение 47]

1. На кандидатите за международна закрила се дава възможност да се консултират с правен или друг съветник, който е признат или оправомощен за това по националното право, по въпроси, които са свързани с молба за международна закрила, на всеки етап от процедурата, включително след отрицателно решение.
2. Държавите-членки гарантират предоставянето при поискване на бесплатна правна помощ и/или представителство, при условията на параграф 3. За целта държавите-членки:
 - a) предоставят *безплатни съвети относно процедурни и правни аспекти* при процедури в съответствие с глава III. Това включва най-малко предоставянето на кандидата на информация относно процедурата с оглед на неговите конкретни обстоятелства, *подготовка на необходимите процедурни документи, включително по време на личното интервю*, както и обяснение на фактическите и правните мотиви в случай на отрицателно решение. *Тези съвети може да се дават от квалифицирана неправителствена организация или квалифицирани специалисти.* [Изменение 48]
 - b) предоставят бесплатна правна помощ *и* представителство при процедури в съответствие с глава V. Това включва най-малко подготовката на изискваните съдебни документи и участие в изслушването пред първоинстанционен съд от името на кандидата. [Изменение 49]
3. Държавите-членки могат да предвидят в националното си законодателство бесплатната правна помощ и/или представителство да се предоставят:
 - a) само за тези, които не разполагат с необходимите средства; и/или
 - b) само *за услугите, предоставени от* правните съветници или другите съветници, които са специално определени от националното право да оказват помощ и/или да представляват кандидати за международна закрила. [Изменение 50]

По отношение на процедурите по глава V държавите-членки могат да решат да предоставят безплатна правна помощ и/или представителство на кандидатите дотолкова, доколкото тази помощ е необходима, за да гарантира ефективния им достъп до правосъдие. Държавите-членки гарантират, че предоставяната по този параграф правна помощ и/или представителство не се ограничава произволно. *Държавите-членки могат да изберат да предоставят такава правна помощ и/или представителство, само ако по преценка на съда са налице основания да се очаква успех.* [Изменение 51]

4. Държавите-членки могат да уредят начина и реда на подаване и разглеждане на молбите за правна помощ и/или представителство.

5. Държавите-членки *разрешават и улесняват* предоставянето на безплатна правна помощ и/или представителство от страна на неправителствени организации за кандидати за международна закрила в рамките на процедурите по глава III и/или глава V. [Изменение 52]

6. Държавите-членки могат също така:

- a) да наложат парични ограничения и/или граници на сроковете на безплатната правна помощ и/или представителство, при условие че тези граници не ограничават произволно достъпа до правна помощ и/или представителство;
- b) да предвидят, по отношение на хонорарите и другите разходи, кандидатите да не се ползват от по-благоприятни от обичайно предоставяните на техните граждани условия по въпроси, които имат отношение до правна помощ.

7. Държавите-членки могат да изискват пълно или частично възстановяване на направените разходи, след като финансовото положение на кандидата се подобри значително или ако решението за предоставяне на тези услуги е взето на основание невярна информация, предоставена от кандидата.

Член 19
Обхват на правната помощ и на представителството

1. Държавите-членки гарантират, че правният или друг съветник, който е признат или оправомощен за това по националното право и който предоставя помощ или представлява определен кандидат за международна закрила по силата на националното право, получава достъп до информацията, която е събрана в досието на кандидата, въз основа на която се взема или ще бъде взето решение.

Държавите-членки могат да направят изключение в случаите, когато разкриването на информацията или на нейните източници би могло да застраши националната сигурност, сигурността на организацията или на лицата, които предоставят информацията, или на лицето(ата), за което (които) се отнася тя, или когато това би попречило на следствие, което е свързано с разглеждането на молба за международна закрила от компетентните органи на държавата-членка, или на международните отношения на държавите-членки. В тези случаи държавите-членки:

- a) предоставят достъп до въпросната информация или източници най-малко на правен или друг съветник, който е преминал проверка за сигурност, доколкото информацията е от значение за разглеждането на молбата или вземането на решение за оттегляне на международна закрила.
- б) дават достъп до тази информация или до нейните източници на органите, посочени в глава V .

2. Държавите-членки гарантират, че правният или друг съветник, който съдейства или представлява кандидата за международна закрила, получава достъп до затворените зони, като местата за задържане или транзитните зони, с цел предоставяне на съвети на кандидата.

Държавите-членки нямат право да ограничават възможностите за посещение при кандидатите, които се намират в такива зони, освен ако това ограничение е по силата на националното законодателство, е от обективна необходимост за сигурността, обществения ред или административното управление в тези зони, или за да се гарантира ефективното разглеждане на молбата и при условие че достъпът на правния или друг съветник не е бил значително ограничен или направен невъзможен.

3. Държавите-членки разрешават на кандидата да бъде придружаван на личното интервю от правен или друг съветник, който е признат или оправомощен като такъв по националното право, **или от квалифициран специалист**. [Изменение 53]

4. Държавите-членки могат да предвидят правила за присъствието на правни или други съветници на всички интервюта в рамките на процедурата, без да се засягат разпоредбите на настоящия член или тези на член 21, параграф 1, буква б).

Държавите-членки могат да изискат от кандидата да присъства на личното интервю, дори когато бива представяван в съответствие с националното право от правен или друг съветник, както и могат да изискат от кандидата да отговаря лично на поставените въпроси.

Отсъствието на правен или друг съветник не е пречка за провеждането на лично интервю с кандидата от решаващия орган, без да се засягат разпоредбите на член 21, параграф 1, буква б).

Член 20
Кандидати със специфични нужди

1. *В съответствие с член 21 от Директива [...] /EC/ [за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище] [Директива за условията на приемане] държавите-членки предвиждат в своето национално право процедури, които дават възможност да се провери от самото внасяне на молба за международна закрила дали кандидатът има специфични нужди, както и да се посочи естеството на тези нужди.* [Изменение 54]

2. Държавите-членки приемат съответните мерки, за да гарантират, че на кандидатите със специфични нужди се дава възможност да представят елементите на дадена молба възможно най-изчерпателно и с всички налични доказателства. При необходимост сроковете за тях се удължават, за да им се даде възможност да представят доказателства или да предприемат други необходими стъпки в рамките на процедурата.

3. В случаите, в които решаващият орган смята, че даден кандидат е бил подложен на мъчение, изнасилване или други тежки форми на психологическо, физическо или сексуално насилие, както е посочено в член 21 от Директива [.../.../ЕС] [Директива за условията на приемане], на кандидата се предоставя достатъчно време и съответната помощ за подготовка за личното интервю по същността на неговата молба. *Отделя се особено внимание на тези кандидати, които не са посочили своята сексуална ориентация от самото начало.* [Изменение 55]

4. Член 28, параграфи 6 и 7 не се прилагат за кандидатите, посочени в параграф 3 от настоящия член.

5. *Съгласно условията, предвидени в член 18, кандидатите със специфични нужди се ползват от безплатна правна помощ при всички предвидени в настоящата директива процедури.* [Изменение 56]

Член 21

Гаранции за непридружавани непълнолетни

1. По отношение на всички процедури, които са предвидени в настоящата директива, и без да се засягат членове 13, 14 и 15, държавите-членки:

a) **незабавно** предприемат мерки, за да гарантират, че непридружаваният непълнолетен е представляван и му е оказана помощ по отношение на внасянето и разглеждането на неговата молба. Представителят е безпристрастен и притежава необходимите познания в областта на грижите за детето. Такъв представител може да бъде и представителят, посочен в, Директива [.../.../ЕС] [Директива за условията на приемане]; **[Изменение, което не засяга всички езици]**

- б) гарантират, че този представител има възможност да информира непридружавания непълнолетен за смисъла и евентуалните последствия от личното интервю и, когато е целесъобразно, да му посочи как да се подготви за него. Държавите-членки гарантират, че представител и/или правен или друг съветник, признат за такъв от националното право, *или друг от квалифициран специалист* присъстват на личното интервю и имат възможност да задават въпроси или да излагат съображения в рамките, които са определени от лицето, което провежда интервюто. [Изменение 58]

Държавите-членки могат да изискат непридружавания непълнолетен да присъства на личното интервю, дори и при наличието на представител.

■ [Изменение 59]

2. Държавите-членки гарантират, че:
 - а) личното интервю по молбата за международна закрила на непридружавания непълнолетен по членове 13, 14 и 15 се провежда от лице, което има необходимите познания за специфичните нужди *и права* на непълнолетните; [Изменение 60]
 - б) решението на решаващия орган по молбата на непридружавания непълнолетен се изготвя от служител, който притежава необходимите познания за специфичните нужди *и права* на непълнолетните. [Изменение 61]
3. При спазване на условията, посочени в член 18, се *предоставят безплатни правни съвети* на непридружавани непълнолетни *заедно с техните посочени представители* по отношение на *процедурните и правни аспекти и безплатно правно представителство*. [Изменение 62]
4. Държавите-членки могат да извършват медицински прегледи за установяване на възрастта на непридружаван непълнолетен в рамките на разглеждането на молбата за международна закрила, когато, вследствие на негови общи твърдения или други съответни доказателства, държавите-членки все още имат съмнения относно неговата възраст. *Ако тези съмнения продължат след медицинския преглед, всяко едно решение е винаги в полза на непридружения непълнолетен.* [Изменение 63]

Медицинският преглед се извършва при пълно зачитане на човешкото достойнство, като се избират *най-надеждните и най-малко инвазивните начини за преглед и се извършива от квалифицирани и безпристрастни медицински експерти*. [Изменение 65]

В случай че се пристъпва към извършването на медицински прегледи, държавите-членки гарантират, че:

- a) непридружаваният непълнолетен е уведомен преди разглеждането на молбата му за международна закрила и на език, *за* който *има разумно основание да се счита, че* той разбира, за възможността да бъде подложен на медицински преглед за определяне на възрастта му. Това включва информация относно метода на преглед и възможните последствия от резултата от медицински преглед за разглеждането на молбата за международна закрила, включително последиците при отказ от страна на непридружавания непълнолетен да премине такъв преглед; [Изменение 66]
- б) непридружаваният непълнолетен и/или неговият представител са съгласни на медицински преглед за определяне на възрастта на съответния непълнолетен; и
- в) решението за отхвърляне на молбата за международна закрила на непридружаван непълнолетен, който е отказал да премине такъв медицински преглед, не се основава ~~на~~ на този отказ. [Изменение 67]

Фактът, че непридружаваният непълнолетен е отказал да премине такъв медицински преглед, не е пречка за решаващия орган да се произнесе по молбата за международна закрила .

5. Член 28, параграфи 6 и 7, член 30, параграф 2, буква в) и член 36 не се прилагат по отношение на непридружавани непълнолетни.

6. Висшите интереси на детето имат първостепенно значение за държавите-членки при прилагането на настоящия член.

Член 22
Задържане

1. Държавите-членки не могат да задържат определено лице единствено поради това, че е кандидат за международна закрила . Основанията и условията на задържане, както и гаранциите на разположение на задържаните кандидати за международна закрила са в съответствие с Директива [.../.../EC] [Директива за условията на приемане].

2. Ако кандидат за международна закрила е задържан, държавите-членки гарантират, че има възможност за бързо съдебно преразглеждане в съответствие с Директива [.../.../EC] [Директива за условията на приемане] .

Член 23
Задържане на непълнолетни

Задържането на непълнолетни се забранява изрично при каквото и да е обстоятелства. [Изменение 68]

Член 24
Процедура в случай на оттегляне на молбата

1. Доколкото по националното право на държавите-членки се предвижда възможност за изрично оттегляне на молбата, когато кандидат изрично оттегли своята молба за международна закрила, държавите-членки гарантират, че решаващият орган взима решение за **■ прекратяване на разглеждането на молбата и разяснява на кандидата последиците от оттеглянето.** [Изменение 69]

2. Държавите-членки могат да вземат решение решаващият орган да прекрати разглеждането на молбата, без да постанови решение по нея. В този случай те гарантират, че решаващият орган е отбелязал това в досието на кандидата.

Член 25

Процедура в случай на негласно оттегляне или отказ от молба

1. Когато съществува сериозно основание да се счита, че кандидатът за международна закрила негласно е оттеглил или се е отказал от молбата си за международна закрила **без уважителна причина**, държавите-членки гарантират, че решаващият орган взима решение за прекратяване на разглеждането **или за отхвърляне на молбата на основание, че кандидатът не е доказал, че има право на статут на бежанец в съответствие с Директива [.../../EC] [Директива за признаването], ако в допълнение към горепосочените причини той:**

- **е отказал да съдейства, или**
- **се е укрил неправомерно, или**
- **по всяка вероятност няма право на международна закрила, или**
- **произхожда или е минал транзит през сигурна трета страна съгласно член 37. [Изменение 103]**

Държавите-членки могат да допуснат, че кандидатът негласно е оттеглил молбата си за международна закрила или се е отказал от нея, по-специално когато се установи, че:

- a) той не отговаря на исканията да предостави информация по същество за своята молба по смисъла на член 4 от Директива [.../../EC] [Директива за признаването] или че не се е явил на личното интервю в съответствие с членове 13, 14, 15 и 16, освен ако кандидатът представи в разумен срок доказателство, че отсъствието му е било по независещи от него обстоятелства;
- б) той е избягал или е напуснал без разрешение мястото, където живее или е бил задържан, без да се свърже с компетентния орган в разумен срок, или не е спазил в разумен срок задължението си да се явява редовно пред органите или други задължения за контакт.

Държавите-членки могат да определят срокове или да изготвят насоки за целите на прилагането на настоящите разпоредби.

2. Държавите-членки гарантират, че кандидатът, който се явява отново пред компетентния орган, след като е било взето решение за прекратяване на разглеждането по силата на параграф 1, има право да поиска *възобновяване* на неговото дело. ***В рамките на една процедура за убежище може да се подаде само една молба за възобновяване на делото.*** [Изменение 70]

Държавите-членки гарантират, че подобно лице не се експулсира в нарушение на принципа за невръщане .

Държавите-членки могат да разрешат на решаващия орган да поднови разглеждането от етапа, на който то е било прекратено.

3. Този член не нарушава разпоредбите на Регламент (ЕС) № .../.... [Регламент от Дъблин].

Член 26 Ролята на ВКБООН

1. Държавите-членки разрешават на ВКБООН:

- a) да има достъп до кандидатите за международна закрила, включително до тези, които са задържани или се намират в транзитни зони на летищата или пристанищата;
- б) да има достъп до информацията, свързана с молбата за международна закрила, хода на процедурата и взетите решения, при условие че кандидатът даде своето съгласие за това;
- в) да дава становище, в изпълнение на своите контролни правомощия, които произтичат от член 35 от Женевската конвенция, на всеки компетентен орган, по отношение на отделни молби за международна закрила, на всеки етап от хода на процедурата.

2. Параграф 1 се прилага също така и за всяка организация, която действа от името на ВКБООН на територията на въпросната държава-членка, в съответствие със сключено споразумение с тази държава-членка.

Член 27
Събиране на информация за индивидуални случаи

За целите на разглеждането на индивидуални случаи държавите-членки:

- a) не разкриват на предполагаемия извършител (или извършители) на преследване или тежко посегателство информация относно индивидуални молби за международна закрила или факта, че е подадена молба ;
- б) не получат информация от предполагаемия извършител или извършители на преследване или тежко посегателство срещу кандидата по начин, по който този извършител или извършители да бъдат **■** информирани, че е подадена молба от кандидата, и която информация може да застраши физическата неприкосновеност на кандидата и на лицата на негова издръжка, или свободата и сигурността на членовете на неговото семейство, които живеят все още в неговата страна на произход. **[Изменение 71]**

ГЛАВА III
ПЪРВОИНСТАНЦИОННИ ПРОЦЕДУРИ

РАЗДЕЛ I

Член 28
Процедура по разглеждане

1. В процедурата по разглеждане държавите-членки обработват молбите за международна закрила в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II.
2. Държавите-членки гарантират, че тази процедура приключва в най-кратки срокове, без да се накърняват точността и пълнотата на разглеждането.

3. Държавите-членки гарантират, че процедурата приключва в срок от 6 месеца от подаването на молбата.

Държавите-членки могат да удължат този срок за допълнителен период, който не надвишава 6 месеца, при индивидуални случаи, които включват сложни фактически и материалноправни въпроси.

4. Когато не може да бъде взето решение в рамките на срока, посочен в параграф 3, първа алинея, държавите-членки гарантират, че кандидатът:

- a) е информиран за забавянето; и
- б) получава, след като е отправил искане, информация относно причините за забавянето и срока, в който се очаква решение по неговата молба.

Последиците от невземането на решение в определените в параграф 3 срокове се определят в съответствие с националното законодателство.

5. ***Решаващите органи*** могат да дадат предимство на разглеждането на молба за международна закрила при спазване на основните принципи и гаранции по глава II: [Изменение 73]

- a) когато молбата вероятно е основателна;
- б) когато кандидатът има специфични нужди, ***по-специално непридружениите непълнолетни;*** [Изменение 74]
- в) в други случаи, с изключение на молбите, посочени в параграф 6.

6. Държавите-членки могат да предвидят ускоряване на процедура за разглеждане в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II, ако:

- a) кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за бежанец или за субсидиарна закрила по силата на Директива [....../EC] [Директива за признаването]; или
- б) *кандидатът очевидно не отговаря на условията за бежанец или за статут на бежанец в държава-членка по силата на Директива [....../EC] [Директива за признаването]; или [Изменение 105]*
- в) кандидатът идва от сигурна страна на произход по смисъла на тази директива, или
- г) кандидатът е заблудил органите, като е предоставил невярна информация или документи или е скрил информация или документи по отношение на своята самоличност и/или националност, които могат да имат отрицателно отражение за решението; или
- д) когато има вероятност той недоброствестно да е пристъпил към унищожаване или подправяне на лични или пътни документи, които биха помогнали за установяването на неговата самоличност или националност; или
- е) *кандидатът е представил несъответстващи, противоречиви, недостоверни, недостатъчни или неверни сведения, което прави неговата молба очевидно неубедителна по отношение на това, че е бил жертва на преследване по смисъла на Директива [....../EC] [Директива за признаването]; или [Изменение 75]*
- ж) *кандидатът е подал последваща молба, в която очевидно не се позовава на нови елементи от значение за личните му обстоятелства или за положението в неговата страна на произход; или [Изменение 107]*
- з) *кандидатът не е подал по-рано своята молба, без да има уважителна причина за това, при положение че е имал възможност да го направи; или [Изменение 108]*

■ [Изменение 76]

- и) кандидатът подава молба единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на предходно или предстоящо решение, което би довело до неговото репатриране.
- и) *кандидатът без уважителна причина не е изпълнил задълженията си да съдейства при разглеждане на фактите по делото му и при установяване на самоличността му съгласно член 4, параграфи 1 и 2 от Директива [...]//EC] [Директива за признаването] или член 12, параграф 1 и параграф 2, букви а)-б) и член 25, параграф 1 от настоящата директива; или [Изменение 109]*
- к) *кандидатът е влязъл или е удължил незаконно своя престой на територията на държавата-членка, без уважителна причина не се е явил пред органите и/или не е подал молба за убежище в най-кратък срок, предвид обстоятелствата на неговото влизане на територията ѝ; или [Изменение 110]*
- л) *има сериозни основания да се счита, че кандидатът може да представлява опасност за националната сигурност на държавата-членка; или кандидатът е бил принудително изгонен поради сериозни причини, свързани с националната сигурност или обществения ред съгласно националното право. [Изменение 77]*

7. В случаи на неоснователни молби, както е посочено в член 29, при които важи което и да било от обстоятелствата, изброени в параграф 6 от настоящия член, държавите-членки, след подходящо и изчерпателно разглеждане, могат да отхвърлят молба като явно неоснователна.

8. Държавите-членки определят разумни срокове за вземане на решение в рамките на процедурата на първа инстанция съгласно параграф 6.

9. Фактът, че дадена молба за международна закрила е била подадена след незаконно влизане на територията или на границата, включително и в транзитните зони, както и липсата на документи **към момента на влизането** или използването на подправени документи, не води сам по себе си до автоматично прибягване към ускорена процедура за разглеждане. [Изменение 78]

Член 29
Неоснователни молби

■ Държавите-членки считат определена молба за международна закрила за неоснователна единствено ако решаващият орган установи, че кандидатът не отговаря на условията за международна закрила съгласно Директива [....-/EC] [Директива за признаването]. **[Изменение 79]**

РАЗДЕЛ II

Член 30
Недопустими молби

1. В допълнение към случаите, в които молбата не се разглежда в съответствие с Регламент (ЕС) [№] [Регламент от Дъблин], от държавите-членки не се изиска да разглеждат дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила в съответствие с Директива [....-/EC] [Директива за признаването], когато молбата се счете за недопустима съгласно настоящия член.
2. Държавите-членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима единствено ако:
 - а) друга държава-членка е предоставила статут на бежанец;
 - б) страна, която не е държава-членка, се счита за първа страна на убежище за кандидата по силата на член 32;
 - в) страна, която не е държава-членка, се счита за сигурна трета страна за кандидата съгласно член 37;
 - г) кандидатът е подал идентична молба, след като вече е взето окончателно решение;
 - д) лице на издръжка на кандидата е подало молба, след като, в съответствие с член 6, параграф 4, се е съгласило, че неговият случай е част от молбата, която е подадена от негово име, и когато не са налице обстоятелства в положението на лицето на издръжка, които да оправдават отделна молба.

Член 31
Специални правила относно интервю за допустимост

1. Преди да бъде взето решение, че една молба е недопустима, държавите-членки дават възможност на кандидатите да представят своето становище по отношение на прилагането на основанията, посочени в член 30, към техните конкретни обстоятелства. За тази цел *решаващият орган* провежда лично интервю относно допустимостта на молбата. Държавите-членки могат да направят изключение само в съответствие с член 35 в случаи на последващи молби. [Изменение 80]

2. Параграф 1 не засяга разпоредбите на член 5 от Регламент (ЕС) [№ .../....] [Регламент от Дъблин].

3. *Държавите-членки гарантират, че служителят на решаващия орган, който провежда интервюто относно допустимостта на молбата, не е в униформа.* [Изменение 81]

Член 32
Понятие за първа страна на убежище

Една страна може да се разглежда като първа страна на убежище от определен кандидат за международна закрила, ако:

- a) кандидатът е признат за бежанец в тази страна и все още се ползва от тази закрила ; или
- б) кандидатът се ползва от *действителна* закрила в тази държава, като включително се ползва от принципа за невръщане; [Изменение 82]

при условие че бъде повторно приет в тази страна.

При прилагането на понятието за първа страна на убежище към личното положение на кандидат за международна закрила държавите-членки █ взимат под внимание член 37, параграф 1.

На кандидата се разрешава да оспори прилагането на понятието за първа страна на убежище на основание, че въпросната първа страна не е сигурна в неговия конкретен случай. [Изменение 83]

[Изменение 84]

РАЗДЕЛ III

[Изменение 85]

Член 33

Понятие за сигурна страна на произход

1. Една страна, която е определена като сигурна страна на произход в съответствие с настоящата директива, след индивидуално разглеждане на молбата може да се счита за сигурна страна на произход за конкретен кандидат единствено ако:
 - a) лицето е гражданин на тази страна; или
 - б) лицето е без гражданство и преди обичайно е пребивавал в тази страна;
 - в) и лицето не е посочило сериозни основания да се смята, че страната не е сигурна страна на произход в неговите конкретни обстоятелства и от гледна точка признаването му за бежанец или лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила в съответствие с [Директива/EC] [Директива за признаването].
2. Държавите-членки уреждат в своето национално законодателство допълнителни норми, ред и условия за прилагането на понятието сигурна страна на произход.

РАЗДЕЛ IV

Член 34 Последваща молба

1. Когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка *решаващият орган* може да отчете и разгледа всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. [Изменение 87]
2. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 30, параграф 2, буква г), държавите-членки могат да приложат специална процедура, както е посочено в параграф 3 на настоящия член, когато дадено лице подаде последваща молба за международна закрила :
 - a) след оттеглянето на своята предходна молба по силата на член 24;
 - б) след като е взето окончателно решение по предходната молба.
3. Първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали след оттеглянето на предходната молба или след решението по параграф 2, буква б) по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали лицето отговаря на условията за бежанец или за субсидиарна закрила по силата на Директива [....../EC] [Директива за признаването].
4. Ако след предварителния преглед по параграф 3 се установят или ще бъдат представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговаря на условията за бежанец или за субсидиарна закрила по силата на Директива [....../EC] [Директива за признаването], разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II.

5. Държавите членки могат в съответствие с националното си законодателство да продължат разглеждането на последваща молба, при условие че съществуват други причини, които обосновават повторното започване на определена процедура.

■ [Изменение 88]

6. Процедурата по настоящия член може да се прилага и в случая с лица на издръжка, които подават молба, след като в съответствие с член 6, параграф 4 от настоящия член са се съгласили техният случай да се разглежда в рамките на молбата, която е подадена от тяхно име. В този случай предварителното разглеждане по параграф 3 от настоящия член би се състояло в разглеждане дали съществуват факти, които са свързани с положението на лицето на издръжка, които биха могли да оправдаят отделна молба.

7. Ако след прекратяване съгласно параграф 2 на процедурата, свързана с първоначалната молба, въпросното лице подаде нова молба за международна закрила в същата държава-членка преди изпълнението на решение за връщане **и новата молба не води до по-нататъшно разглеждане съгласно настоящия член**, тази държава-членка може да: [Изменение 113]

- а) направи изключение по отношение на правото за оставане на нейна територия, при условие че решаващият орган се е уверен, че решението за връщане няма да доведе до пряко или непряко връщане в нарушение на международните и общностните задължения на тази държава-членка; и/или
- б) предвиди молбата да бъде разгледана в рамките на процедура за допустимост в съответствие с настоящия член и член 30; и/или
- в) предвиди процедурата за разглеждане да бъде ускорена в съответствие с член 28, параграф 6, буква и).

В случаите, посочени в букви б) и в) от първа алинея, държавите-членки могат да предвидят дерогация от сроковете, които обикновено се прилагат при процедура за допустимост и/или при ускорена процедура, в съответствие с националното законодателство.

8. Когато дадено лице, по отношение на което следва да се приложи решение за прехвърляне по силата на Регламент (ЕС) № [...] [Регламент от Дъблин], предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в държавата-членка, осъществяваща прехвърлянето, тези сведения или последващи молби се разглеждат от отговорната държава-членка, както е определено от настоящия регламент, в съответствие с настоящата директива.

Член 35 Процедурни правила

1. Държавите-членки гарантират, че кандидатите за международна закрила, чиято молба е обект на предварително разглеждане съгласно член 34, се ползват от гаранциите по член 11, параграф 1.

2. Държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 34. Тези правила могат, *inter alia*:

- а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура;
- б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю, с изключение на случаите, посочени в член 34, параграф 6.

Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп.

3. Държавите-членки гарантират, че:

- а) кандидатът е информиран по подходящ начин за изхода от предварителното разглеждане и в случай че разглеждането на молбата му няма да продължи, е запознат с мотивите за това и за възможностите да подаде жалба или да поиска преразглеждане на това решение;
- б) ако се приложи някое от положенията по член 34, параграф 3, решаващият орган продължава в най-кратки срокове разглеждането на последващата молба в съответствие с разпоредбите на глава II.

РАЗДЕЛ V

Член 36 Процедури на границата

1. Държавите-членки могат да предвидят процедури в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II, за да вземат решение на границата или в транзитните си зони на държавата-членка относно:
 - a) допустимостта на молба, *по смисъла на член 30*, подадена на такова място; и/или [Изменение 89]
 - б) същността на молба по ускорена процедура съгласно член 28, параграф 6.
2. Държавите-членки гарантират, че решение, предвидено в рамките на процедурите по параграф 1, се взема в разумен срок. Ако в срок от четири седмици не е взето решение, кандидатът получава правото да влезе на територията на държавата-членка с цел молбата му да бъде разгледана в съответствие с другите разпоредби на настоящата директива. *Спирането на лицата на границата на държавите-членки или в техните транзитни зони е равносилно на задържане съгласно член 22.* [Изменение 90]
3. В случай на пристигания на голям брой хора, граждани на трета страна или лица без гражданство, които подават молби за международна закрила на границата или в транзитна зона, което прави практически невъзможно прилагането на разпоредбите на параграф 1, тези процедури могат също да бъдат прилагани, когато и докато тези граждани на трети страни или лица без гражданство са нормално приютени на места в близост до границата или до транзитната зона.

РАЗДЕЛ VI

Член 37 Понятие за сигурна трета страна

1 Трета страна може да се счита за сигурна трета страна, | само при условие че в съответната трета страна към лице, търсещо международна закрила, ще се отнасят в съответствие със следните принципи и условия:

- a) животът и свободата на кандидатите не са заплашени поради причини, свързани с раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политически убеждения;
- б) няма опасност от тежко посегателство според определението в [Директива [.../.../EC] [Директива за признаването];
- в) спазва се принципът за невръщане в съответствие с Женевската конвенция;
- г) спазва се забраната за депатриране в нарушение на правото на защита от мъчения и жестоко, нехуманно или унизително отношение, както е предвидено от международното право;
- д) съществува възможност да се поискат статут на бежанец или друга форма на допълнителна закрила, сравнима със закрилата, предоставяна по силата на [Директива..../.../EC] [Директива за признаването], и когато един от тези статути или закрилата се признае, да се ползва закрила, сравнима със закрилата, предоставяна по силата на същата директива;
- е) е ратифицирала и спазва разпоредбите на Женевската конвенция без никакви географски ограничения;
- ж) разполага с процедура за убежище по закон; както и
- з) е определена от Европейския Парламент и Съвета в съответствие с параграф 2.

2. Европейският парламент и Съветът, действайки по обикновената законодателна процедура, приемат или изменят общ списък на третите страни, които се считат за сигурни трети страни за целите на параграф 1.

3. Съответните държави-членки предвиждат в своето национално право реда и условията за прилагане на разпоредбите на параграф 1, както и *правила, изискващи:*

- a) *съществуването на връзка между кандидата за международна закрила и съответната трета страна, въз основа на която би било основателно кандидатът да отиде в тази страна;*
- b) *методологията, въз основа на която компетентните органи се уверяват, че понятието за сигурна трета страна може да се приложи спрямо определена страна или определен кандидат. Тази методология включва при всеки отделен случай преценка на сигурността в страната за съответния кандидат;*
- c) *нормите в съответствие с международното право, позволяващи индивидуално разглеждане с цел определяне дали дадена трета страна е сигурна за определен кандидат, което най-малкото дава възможност на кандидата да обжалва прилагането на понятието за сигурна трета страна поради това, че въпросната трета страна не е сигурна в неговия конкретен случай. На кандидата също така се разрешава да обжалва наличието на връзка между него и въпросната трета страна в съответствие с буква a).*

4. Когато прилагат решение, което се основава [] на настоящия член, засегнатите държави-членки [] информират кандидата съобразно [].

5. Когато сигурна трета страна не приеме обратно кандидат за убежище, държавите-членки гарантират, че на това лице е предоставен достъп до процедура в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II.

6. *Държавите-членки не определят национални списъци на сигурни трети страни на произход или национални списъци на сигурни трети страни.*
[Изменение 91]

ГЛАВА IV

ПРОЦЕДУРИ ЗА ОТНЕМАНЕ НА МЕЖДУНАРОДНА ЗАКРИЛА

Член 38

Отнемане на статут за международна закрила

Държавите-членки гарантират, че може да се започне разглеждане за отнемане на статута за международна закрила на конкретно лице, когато се появят нови елементи или факти, които показват, че има основание за преразглеждане на валидността на неговия статут за международна закрила.

Член 39

Процедурни правила

1. Държавите-членки гарантират, че когато компетентният орган предвижда отнемането на международна закрила на гражданин на трета страна или лице без гражданство в съответствие с член 14 или член 19 от Директива [....../EC] [Директива за признаването], лицето се ползва от следните гаранции:
 - a) да бъде информирано писмено, че компетентният орган пристъпва към преразглеждане на пригодността му за предоставената международна закрила, както и за причините за това преразглеждане; и
 - b) има възможност да представи по време на лично интервю, което се провежда в съответствие с член 11, параграф 1, буква б) и членове 13, 14 и 15, или писмено причините, поради които не следва да му се отнема статутът на лице под международна закрила.

Освен това държавите-членки гарантират, че в рамките на процедурата:

- a) компетентният орган може да получи точни и актуализирани данни от различни източници, по-конкретно при необходимост от ВКБООН и Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, за общото положение в страната на произход на съответните лица; и
 - б) когато се събира информация за индивидуалния случай с цел преразглеждане на международна закрила, тя не се набира от извършителя(ите) на преследването или на тежко посегателство по начин, по който това би довело до пряко информиране на този(тези) извършител(и) за това, че съответното лице се ползва от международна закрила и неговият статут е в процес на преразглеждане, или до заплаха за физическата неприкосновеност на лицето и на лица на негова издръжка, или свободата и сигурността на членовете на семейство му, които все още живеят в страната на произход.
2. Държавите-членки гарантират, че решението на компетентния орган за отнемане на международна закрила се оповестява писмено. В решението се посочват правните и фактическите мотиви, и информацията за начините за обжалване на решението също се съобщава писмено.
3. След като компетентният орган вземе решение за отнемане на международна закрила се прилагат равностойно член 18, параграф 2, член 19, параграф 1 и член 26.
4. Чрез дерогация от параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член държавите-членки могат да решат, че международната закрила отпада по право, ако лицето, на което е предоставена международна закрила недвусмислено се е отказалось от това да бъде признато за лице, ползвашо се от международна закрила .

ГЛАВА V

ПРОЦЕДУРИ ЗА ОБЖАЛВАНЕТО

Член 40

Право на ефективна защита

1. Държавите-членки гарантират, че кандидатите за международна закрила разполагат с право на ефективна защита пред съд срещу следното:
 - a) решение относно тяхната молба за международна закрила, включително за решение, което:
 - i) счита дадена молба за неоснователна във връзка със статут на бежанец и/или статут на лице под субсидиарна закрила,
 - ii) постановява недопустимост на молбата съгласно член 30,
 - iii) е взето на границата или в транзитни зони на държава-членка, както е описано в член 36, параграф 1,
 - iv) не пристъпва към разглеждане съгласно член 37;
 - b) отказ от повторно откриване на процедурата по разглеждане на молбата, след като това разглеждане е било прекратено съгласно членове 24 и 25;
 - c) решение за отнемане статута на лице под международна закрила съгласно член 39.

2. Държавите-членки гарантират, че лицата, за които решаващият орган признава, че отговарят на условията за субсидиарна закрила, имат право на ефективна защита, както е посочено в параграф 1, срещу решение да се счете за неоснователна молба във връзка със статут на бежанец.

Въпросното лице се ползва от правата и преимуществата, гарантирани на лицата, които се ползват от субсидиарна закрила съгласно Директива [....../EC] [Директива за признаването] в очакване на резултата от процедурите за обжалване.

3. Държавите-членки гарантират, че ефективната защита, посочена в параграф 1, предвижда цялостно разглеждане на фактите и правните въпроси, включително разглеждане ех пунс на нуждите от международна закрила съгласно Директива [.../../EC] [Директива за признаването], най-малкото в процедури по обжалване пред първоинстанционен съд.

4. Държавите-членки предвиждат **минимални** срокове и други необходими правила, за да може кандидатът да упражни своето право на ефективна защита съгласно параграф 1. **[Изменение 92]**

Държавите-членки определят минимален срок от четиридесет и пет работни дни, в течение на който кандидатите могат да упражнят своето право на ефективна защита. За кандидатите съгласно ускорената процедура, посочена в член 28, параграф 6, държавите-членки предвиждат минимален срок от тридесет работни дни. Сроковете не правят невъзможен или прекалено труден достъпа на кандидатите до ефективна защита съгласно параграф 1. Държавите-членки могат също да предвидят преразглеждане ех officio на решения, взети съгласно член 36; **[Изменение 93]**

5. Без да се засягат разпоредбите на параграф 6, защитата, предвидена в параграф 1 от настоящия член, дава възможност на кандидатите да останат в съответната държава-членка до вземане на решение във връзка с тази защита;

6. В случай на решение, взето по ускорена процедура съгласно член 28, параграф 6, и на решение да се счита дадена молба за недопустима съгласно член 30, параграф 2, буква г) и *ако в тези случаи* националното законодателство не предвижда право за оставане в държавата-членка в очакване на резултата от защитата, съдът има правомощия да постанови, било по искане на въпросния кандидат или като действа по собствена инициатива, дали кандидатът може да остане на територията на държавата-членка. **[Изменение 94]**

Този параграф не се прилага за процедурите, посочени в член 36.

7. Държавите-членки позволяват на кандидата да остане на територията в очакване на резултата от процедурата, посочена в параграф 6. *Изключение може да бъде допуснато за последващи молби, които не водят до по-нататъшно разглеждане съгласно членове 34 и 35, ако е взето решение за връщане съгласно член 3, параграф 4 от Директива 2008/115/EО, и за решения, взети в рамките на процедурата съгласно член 37, ако това е предвидено в националното законодателство.* [Изменение 117]

8. Параграфи 5, 6 и 7 от настоящия член не засягат разпоредбите на член 26 от Регламент (ЕС) № [...].... [Регламент от Дъблин].

9. Държавите-членки определят срокове за разглеждане от съда по параграф 1 на решението, което е взето от решаващия орган.

10. Когато на кандидат е предоставен статут, който му предоставя същите права и привилегии по националното право и по правото на Съюза като тези на статут на бежанец по силата на Директива [...]../EC] [Директива за признаването], е възможно да се счита, че кандидатът разполага с ефективна защита, когато съдът реши, че защитата съгласно параграф 1 е недопустима или има малка вероятност да бъде успешна, на основание недостатъчния интерес на кандидата от това процедурата да бъде продължена.

11. Държавите-членки могат също така да определят в националното си законодателство условията, при които може да се счита, че един кандидат е оттеглил или се е отказал негласно от мерките за защита съгласно параграф 1, заедно с правилата за процедурата, която трябва да се прилага в такъв случай.

ГЛАВА VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 41 Обжалване от публичните органи

Настоящата директива не засяга възможността на публичните органи да оспорват съгласно националното законодателство административните и/или съдебните решения.

Член 42 Поверителност

Държавите-членки гарантират, че органите, които прилагат настоящата директива, са обвързани от принципа на поверителност, така както е определено в националното им право, по отношение на информацията, която получават в хода на тяхната работа.

Член 43

Сътрудничество

Всяка държава-членка определя национално звено за контакт и съобщава неговия адрес на Комисията. Комисията предава тази информация на другите държави-членки.

Държавите-членки, като съгласуват с Комисията, вземат всички подходящи мерки за установяване на пряко сътрудничество и обмен на информация между компетентните органи.

Член 44 Доклад

Не по-късно от [...] Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането ***и финансовата стойност*** на настоящата директива в държавите-членки и предлага необходимите изменения. Държавите-членки предоставят на Комисията всяка полезна информация ***и финансови данни*** за изгответянето на доклада. След представянето на доклада Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на настоящата директива в държавите-членки най-малко на всеки ***две*** години. **[Изменение 95]**

Член 45

Транспорниране

Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове [...] най-късно до [... г.] . Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива .

Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 28, параграф 3 до ...^{*} . Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива. [Изменение 96]

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите законови, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условията и редът на позоваване, както и формулировката на уточнението, се определят от държавите-членки.

Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, обхванати от настоящата директива, както и таблица на съответствието между тези разпоредби и настоящата директива .

* *Две години* от датата на транспорниране на настоящата директива.

Член 46

Преходни разпоредби

Държавите-членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, установени в член 45, първа алинея, към молбите за международна закрила, които са подадени след [... г.] и към процедурите за отнемане на международна закрила, които са започнали след [... г.]. Молби, подадени преди [... г.] и процедури за отнемане на статута на бежанец, започнати преди [... г.], се уреждат от законовите, подзаконовите и административните разпоредби съгласно Директива 2005/85/EO.

За молбите за международна закрила, подадени след [... г.], държавите членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, установени в член 45, втора алинея. Молбите, подадени преди [... г.], се уреждат от законовите, подзаконовите и административните разпоредби в съответствие с Директива 2005/85/EO.

Член 47

Отмяна

Директива 2005/85/EO се отменя считано от [дения след датата, определена в член 45, първа алинея от настоящата директива], без да се засягат задълженията на държавите-членки по отношение на срока за транспорниране в националното право на директивата, посочен в приложение II, част Б.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение III.

Член 48
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Членове [...] се прилагат считано от [дения след датата, посочена в член 45, първа алинея].

Член 49
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Определение на „решаващ орган“

При прилагане на настоящата директива Ирландия би могла, доколкото продължават да се прилагат разпоредбите на член 17, параграф 1 от Закона за бежанците от 1996 г. (Закон за бежанците 1996) (с измененията), да счита, че:

- „решаващият орган“ по смисъла на член 2, буква е) от настоящата директива, що се отнася до разглеждането дали кандидатът следва или, в конкретния случай не следва да бъде обявен за бежанец, означава Служба на члена на Комисията по молби на бежанците; и
- „решенията на първа инстанция“ по смисъла на член 2, буква е) от настоящата директива включват препоръките на члена на Комисията по молби на бежанците относно това дали съответният кандидат следва или не следва да бъде обявен за бежанец.

Ирландия нотифицира Комисията за всяка промяна в разпоредбите на член 17, параграф 1 от Закона за бежанците от 1996 г. (с измененията).

■ [Изменение 85]

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Част А

Отменена директива
(посочен в член 47)

Директива 2005/85/EO на Съвета

(ОВ L 326, 13.12.2005 г.,
стр. 13)

Част Б

Срок за транспорниране в националното законодателство
(посочен в член 47)

Директива	Срок за транспорниране
2005/85/EO	Първи краен срок: 1 декември 2007 г. Втори краен срок: 1 декември 2008 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Таблица на съответствията¹

Директива 2005/85/EO	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, буква а)	Член 2, буква а)
Член 2, буква б)	Член 2, буква б)
Член 2, буква в)	Член 2, буква в)
-	Член 2, буква г)
Член 2, буква г)	Член 2, буква д)
Член 2, буква д)	Член 2, буква е)
Член 2, буква е)	Член 2, буква ж)
-	Член 2, буква з)
-	Член 2, буква и)
Член 2, буква ж)	Член 2, буква й)
-	Член 2, буква к)
-	Член 2, буква л)
Член 2, буква з)	Член 2, буква м)
Член 2, буква и)	Член 2, буква н)
Член 2, буква ѝ)	Член 2, буква о)
Член 2, буква к)	Член 2, буква п)
Член 3, параграф 1	Член 3, параграф 1
Член 3, параграф 2	Член 3, параграф 2
Член 3, параграф 3	-
Член 3, параграф 4	Член 3, параграф 3

¹

Таблицата на съответствията не е актуализирана.

Член 4, параграф 1, първа алинея
Член 4, параграф 1, втора алинея
-
Член 4, параграф 2
Член 4, параграф 3
-
Член 5
Член 6, параграф 1
-
-
Член 6, параграф 2
Член 6, параграф 3
-
-
Член 6, параграф 4
Член 6, параграф 5
-
-
-
Член 7, параграф 1
Член 7, параграф 2
-
Член 8, параграф 1
-
Член 8, параграф 2, буква а)
Член 8, параграф 2, буква б)
Член 8, параграф 2, буква в)
-
Член 8, параграф 3
Член 8, параграф 5

Член 4, параграф 1, първа алинея
-
Член 4, параграф 2
Член 4, параграф 3
Член 4, параграф 4
Член 4, параграф 5
Член 5
-
Член 6, параграф 1
Член 6, параграф 2
Член 6, параграф 3
Член 6, параграф 4
Член 6, параграф 5
Член 6, параграф 6
Член 6, параграф 7
-
Член 6, параграф 8
Член 6, параграф 9
Член 7, параграфи 1–3
Член 8, параграф 1
Член 8, параграф 2
Член 8, параграф 3
Член 9, параграф 1
Член 9, параграф 2
Член 9, параграф 3, буква а)
Член 9, параграф 3, буква б)
Член 9, параграф 3, буква в)
Член 9, параграф 3, буква г)
Член 9, параграф 4
Член 9, параграф 5

- Член 9, параграф 1
Член 9, параграф 2, първа алинея
Член 9, параграф 2, втора алинея
Член 9, параграф 3
-
Член 10
Член 11
Член 12, параграф 1
Член 12, параграф 2, буква а)
Член 12, параграф 2, буква б)
Член 12, параграф 2, буква в)
Член 12, параграф 3
Член 12, параграфи 4—6
Член 13, параграфи 1 и 2
Член 13, параграф 3, буква а)
-
Член 13, параграф 3, буква б)
-
-
Член 13, параграф 4
Член 13, параграф 5
-
Член 14
-
-
Член 10, параграф 1
Член 10, параграф 2, първа алинея
-
Член 10, параграф 3
Член 10, параграф 4
Член 11
Член 12
Член 13, параграф 1
Член 13, параграф 2, буква а)
-
-
Член 13, параграф 2, буква б)
Член 13, параграфи 3—5
Член 14, параграфи 1 и 2
Член 14, параграф 3, буква а)
Член 14, параграф 3, буква б)
Член 14, параграф 3, буква в)
Член 14, параграф 3, буква г)
Член 14, параграф 3, буква д)
Член 14, параграф 4
-
Член 15
-
Член 16
Член 17

Член 15, параграфи 1, 2 и параграф 3,
първа алинея

Член 15, параграф 3, буква а)
Член 15, параграф 3, буква б)
Член 15, параграф 3, буква в)
Член 15, параграф 3, буква г)
Член 15, параграф 3, втора алинея
-
Член 15, параграф 4
-
Член 15, параграф 5
Член 15, параграф 6

Член 16, параграф 1
Член 16, параграф 2
-
Член 16, параграф 3
Член 16, параграф 4
-
Член 17, параграф 1
Член 17, параграф 2, буква а)
Член 17, параграф 2, буква б)
Член 17, параграф 2, буква в)
Член 17, параграф 3
Член 17, параграф 4
-
Член 17, параграф 5
-
Член 17, параграф 6
Член 18
Член 19

Член 18, параграфи 1, 2 и параграф 3,
първа алинея

-
Член 18, параграф 3, буква а)
Член 18, параграф 3, буква б)
-
-
Член 18, параграф 3, втора алинея
Член 18, параграф 4
Член 18, параграф 5
Член 18, параграф 6
Член 18, параграф 7

Член 19, параграф 1
Член 19, параграф 2
Член 19, параграф 3
Член 19, параграф 4
Член 19, параграф 4
Член 20, параграфи 1—3
Член 21, параграф 1
Член 21, параграф 2, буква а)
-
Член 21, параграф 2, буква б)
-
Член 21, параграф 3
Член 21, параграф 4
Член 21, параграф 5
Член 21, параграф 6
Член 21, параграф 7
Член 22
Член 23

Член 20	Член 24
Член 20, параграф 1, букви а) и б)	Член 24, параграф 1, букви а) и б)
Член 20, параграф 2	Член 24, параграф 2
-	Член 24, параграф 3
Член 21	Член 25
Член 22	Член 26
Член 23	Член 27
Член 23, параграф 1	Член 27, параграф 1
Член 23, параграф 2, първа алинея	Член 27, параграф 2
Член 23, параграф 2, втора алинея	-
-	Член 27, параграф 3
-	Член 27, параграф 4
Член 23, параграф 3	Член 27, параграф 5
Член 23, параграф 4	Член 27, параграф 6
Член 23, параграф 4, буква а)	Член 27, параграф 6, буква а)
Член 23, параграф 4, буква б)	-
Член 23, параграф 4, буква в) i)	Член 27, параграф 6, буква б)
Член 23, параграф 4, буква в) ii)	-
Член 23, параграф 4, буква г)	Член 27, параграф 6, буква в)
Член 23, параграф 4, буква д)	-
Член 23, параграф 4, буква е)	Член 27, параграф 6, буква г)
Член 23, параграф 4, буква ж)	-
Член 23, параграф 4, буква з)	-
Член 23, параграф 4, буква и)	-
Член 23, параграф 4, буква ѹ)	Член 27, параграф 6, буква е)
Член 23, параграф 4, букви к)—н)	-
Член 23, параграф 4, буква о)	Член 27, параграф 6, буква д)
-	Член 27, параграф 7
-	Член 27, параграф 8
-	Член 27, параграф 9

-	Член 28
Член 24	
Член 25	Член 29
Член 25, параграф 1	Член 29, параграф 1
Член 25, параграф 2, букви а)–в)	Член 29, параграф 2, букви а)–в)
Член 25, параграф 2, букви г) и д)	-
Член 25, параграф 2, букви е) и ж)	Член 29, параграф 2, букви г) и д)
-	Член 30
Член 26	Член 31
Член 27	Член 32
Член 27, параграф 1, буква а)	Член 32, параграф 1, буква а)
-	Член 32, параграф 1, буква б)
Член 27, параграф 1, букви б)–г)	Член 32, параграф 1, букви в)–д)
Член 27, параграфи 2–5	Член 32, параграфи 2–5
Член 28	-
Член 29	-
Член 30	Член 33
Член 30, параграфи 2–4	-
-	Член 33, параграф 2
Член 30, параграф 5	Член 33, параграф 3
Член 30, параграф 6	Член 33, параграф 4
Член 31	Член 34
Член 31, параграф 2	-
Член 31, параграф 3	Член 34, параграф 2
Член 32, параграфи 1–7	Член 35, параграфи 1–7
-	Член 35, параграфи 8 и 9
Член 33	-
Член 34	Член 36
Член 34, параграф 1 и параграф 2, буква а)	Член 36, параграф 1 и параграф 2, буква а)
Член 34, параграф 2, буква б)	-
Член 34, параграф 2, буква в)	Член 36, параграф 2, буква б)
Член 34, параграф 3, букви а) и б)	Член 36, параграф 3, букви а) и б)

Член 35, параграф 1	Член 37, параграф 1, буква а)
-	Член 37, параграф 1, буква б)
Член 35, параграф 2 и параграф 3, букви а)–е)	-
Член 35, параграф 4	Член 37, параграф 2
Член 35, параграф 5	Член 37, параграф 3
Член 36, параграф 1 до 2, буква в)	Член 38, параграф 1 до 2, буква в
Член 36, параграф 2, буква г)	-
Член 36, параграф 3	-
Член 36, параграф 4	Член 38, параграф 3
Член 36, параграф 5	Член 38, параграф 4
Член 36, параграф 6	Член 38, параграф 5
Член 36, параграф 7	-
Член 37	Член 39
Член 38	Член 40
Член 39	Член 41
Член 39, параграф 1, буква а)	Член 41, параграф 1, буква а)
-	Член 41, параграф 1, буква а) i)
Член 39, параграф 1, буква а) ii)	Член 41, параграф 1, буква а) ii)
Член 39, параграф 1, буква а) iii)	Член 41, параграф 1, буква а) iii)
Член 39, параграф 1, буква б)	-
Член 39, параграф 1, букви в) и г)	Член 41, параграф 1, буква б)
Член 39, параграф 1, буква д)	-
-	Член 41, параграф 1, буква в)
Член 39, параграф 2	Член 41, параграфи 2 и 3
Член 39, параграф 3	Член 41, параграф 4
-	-
Член 39, параграф 4	Член 41, параграфи 5–8
Член 39, параграф 5	Член 41, параграф 9
Член 39, параграф 6	Член 41, параграф 10
	Член 41, параграф 11

Член 40	Член 42
Член 41	Член 43
-	Член 44
Член 42	Член 45
Член 43	Член 46
Член 44	Член 47
-	Член 48
Член 45	Член 49
Член 46	Член 50
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
Приложение III	-
-	Приложение III
-	Приложение IV